

Yksityiset tiet

Utuuskirja on yksityisteitä koskevaa lainsäädäntöä koskeva perusteos ja käsikirja, joka on välttämätön apuväline tie- ja kiinteistöasioiden kanssa ammatikseen työskenteleville sekä myös yksityisteiden tiekunnille ja tieosakkaille. Teos sopii myös oppikirjaksi yliopistoihin, korkeakouluihin ja muihin alan oppilaitoksiin.

Teoksessa käsitellään yksityistielakia ottaen huomioon siihen liittyvät muutokset sekä myös muutokset muussa läheisesti yksityistielakiin liittyvässä lainsäädännössä. Yksityisteihin liittyvä, vähän tunnettu oikeuskäytäntö on esillä teoksessa hyvin kattavasti. Teoksen tarkoituksena on lisätä tielainsäädännön

yleistä tunnettuutta ja siten välillisesti ehkäistä teitä koskevia riitaisuuksia ja muutoksenhakuja tuomioistuimiin.

Kirjan on kirjoittanut varatuomari, diplomi-insinööri **Markku Markkula**, jolla on monivuotinen kokemus yksityistietoimitusten toimitusinsinöörinä sekä maa- ja metsätalouden puheenjohtajana. Lisäksi kirjoittaja on esitellyt yksityistieasioita korkeimmassa oikeudessa kahden vuoden ajan sekä toiminut yli-insinöörinä Maanmittauslaitoksen keskushallinnossa.

Yksityiset tiet,
Markku Markkula,
ISBN 951-37-4125-7,
Edita Publishing Oy,
60 €, 424 sivua.

Entisinä aikoina minulla oli tapana pitää kutakin lapsistani jonkun kerran mukana toimitusmatkoilla. Vajaat 20 vuotta sitten suunnistauduin yhden pojistani kanssa erääseen pienehköön keskisuomalaiseen kuntaan, missä käsiteltävänä oli huomattavan riitainen yksityistieasia.

Toimitus aloitettiin kunnantalolla, jonne oli matkaa toimipisteestäni reilun tunnin verran. Asianosaisia kuultiin ensin verrattain perusteellisesti kokouksessa, minkä jälkeen itse toimitusalueella suoritettiin katselmus ja tehtiin mittauksia. Maastokäyntiä seurasivat ruokailutauko, kolmijäsenisen toimitusmiehistön neuvottelu ja päätöksenteko sekä ratkaisujen selvittäminen riidan osapuolille.

Silloisten määräysten mukaan toimitusta ei kuitenkaan voinut julistaa lopetetuksi, ennen kuin pöytäkirja oli valmiissa muodossa luettu kokouksessa sanatarkasti julki. Niinpä jouduin muiden toimenpiteiden tekemisen vielä viipymään kunnantoimistossa parin tunnin verran, jotta sain mm. asianosaisten pitkänpuoleiset lausunnot ja muotomääräisen päätöksen sisäلتävän pöytäkirjan naputelluksi ja luetuksi kokouksen osanottajille.

Paluumatkalla poikani ilmoitti vakaaseen tyyliin, ettei hän aio pyrkiä ainakaan maanmittausinsinööriin tehtäviin. Ne kun tuntuivat hänestä paitsi työläiltä niin muutoinkin epäkiitollisilta. Mutta uskotuksi mieheksi hän ilmoitti saattavansa ryhtyä, koska siitä hommasta sai aivan kohtalaisen palkkion ja koska siinä ei joutunut likikään insinööriyön veroiseen rääkkiin. Tuohon näkemykseen vaikutti varmaankin olennaisesti se tosiseikka, että kirjoitustauon aikana toinen uskotuista miehistä oli ehtinyt käydä paikallisessa parturissa leikkauttamassa tukkansa.

Muistiinmerkitsi Vesa Walamies